

Slagelse d. 8. juni 2022

Virkninger af et ændret serviceniveau på SPS' botilbud

Vi understøtter overvejende mennesker med et meget lavt kognitionsniveau uden verbalt sprog, hvor langt de fleste er på et niveau svarende til spædbaralder fra 3 måneder op til 2-3 år. Omsorgs- og udviklingsopgaven er kompleks, idet medarbejdere varetager *alle* dagligdagsfunktioner, igennem hele borgerens levede liv.

Mange borgere har ingen eller kun sporadisk forbindelse til familie og pårørende.

Først og fremmest vil borgerne opleve færre medarbejdere på arbejde i døgnet, og personligt for hver borger vil det betyde mere tid alene, overladt til sig selv.

De fleste borgere i SPS er ikke i stand til at sætte ord på ensomhed, kedsomhed, utryghed, sorg, mv. eller give udtryk for ønske om opfyldelse af basale behov såsom toiletbesøg, sult, tørst osv. Disse behov opfyldes / imødekommes ved, at personalet observerer borgernes adfærd, og kender den enkelte borgers individuelle kommunikationsform, som ofte er tegn til tale, fagter eller mimik. En reduceret medarbejdertilstedeværelse hos den enkelte borger vil alt andet lige reducere opfyldelsen af de ovennævnte behov.

De fleste borgere i SPS kan ikke selv tilkalde hjælp, hvis de falder eller har brug for akut hjælp, og ved færre medarbejdere til stede, kan der gå længere tid inden de får hjælp, ligesom der er risiko for et forøget konfliktniveau borgerne imellem, når der er færre medarbejdere til skærmning.

En revidering af ydelseskataloger afstemt med takstniveau vil betyde mere afmålte rammer for eksempelvis bad, mulighed for deltagelse i egen madlavning, ledsagelse, understøttelse i kontakten til familie - naturligvis afstemt ift., takstniveau/køb af den enkelte kommune. Det kan i den sammenhæng blive nødvendigt at prioritere borgernes hygiejnemæssige behov over de sociale behov for at imødegå infektioner mv.

Nogle borgere med bedre funktionsniveau vil selv kunne opsøge understøttelse i dagligdagen. Hvis understøttelsen/hjælpen er vanskelig at rekvirere indenfor en for borgeren rimelig tid, er der risiko for, at der opstår u hensigtsmæssig og/eller udadreagerende adfærd.

Borgeren vil opleve ændringer i understøttelse af generel udvikling, hvilket vil betyde mangel på progression i færdigheder og mulig udvikling af selvstændighed for det enkelte menneske. Borgerens handleplan vil ligeledes kunne komme til at bære præg af mangel på progression.

Mindre kontakt til medarbejdere vil understøtte ensomhed, understimulering, og udvikle uhensigtsmæssig selvstimulering, der kan føre til afvikling af nuværende færdigheder og ligeledes udvikle selvskadende og udadreagerende adfærd.

Ledsagelse fra medarbejdere kan kun ske til absolut nødvendige aftaler, såsom til lægeordnede aftaler.

Der vil ikke kunne ledsages og tilbydes transport i botilbuddets bus til sociale arrangementer, byture, frisør, indkøb. Borgerens personlige indkøb vil primært kunne foretages digitalt og frisør rekvireres og købes af borger på botilbuddet, med en opmærksomhed på at kollektive indsatser til dels er i strid med handicapkonvention, bestemmelser om recoveryorienterede indsatser etc.

Serviceniveauet for ferieafholdelse for borgerne bør revideres, da det kan være mere formålstjenligt at anvende personaleressurcerne i dagligdagen fremfor i et afgrænset tidsrum (5 dage) én gang om året.

I mange sammenhænge vil det være borgers pårørende/værger, der vil opleve en ændring i serviceydelsen, og som vil beklage en eventuel forringelse/nedsættelse i service – ligeledes vil pårørende være opmærksomme på en forbedring.

En reduceret medarbejderstab på botilbuddene vil af borgerne kunne opleves som markant færre medarbejdere, da reduktionen må forudses at have en selvforstærkende effekt. Dokumentation vil komme til at udgøre en større del af medarbejdernes daglige arbejdstid, da de hver især får ansvar for flere borgere, som der skal dokumenteres for. Der skal derudover holdes et fortsat skarpt fokus på akkreditering og andet arbejde, der ikke er direkte borgerrelateret, idet flere tilsyn allerede i dag retter deres opmærksomhed på sammenhæng mellem prioriteringen af medarbejdere ift. borgergruppe (sociale tilsyn, sundhedsfaglige tilsyn, arbejdstilsyn). Eventuelle påbud vil betyde et øget arbejde omkring levering af dokumentation af tilbuddets praksis og kvalitet, samt ekstern vurdering af levering af den lovmæssige understøttelse af den enkelte borger.

Der er risiko for et større sygefravær hos medarbejdere, idet ferier og fravær udelukkende dækkes af det absolut mest nødvendige (ufaglærte) personale. Borgerne vil opleve fravær af kendt personale i perioder, hvor der afvikles ferie, idet kvalificerede afløsere vil være vanskelige at rekruttere. Borgerne vil opleve en øget personalegennemstrømning, grundet rekrutterings- og fastholdelsesproblematikker, af særligt fagkompetent personale (pædagoger, SSA, sygeplejersker, ergoterapeuter), hvilket allerede i dag er en aktuel problemstilling og et opmærksomhedspunkt.

Borgere kan komme til at opleve at blive opsagt fra støtten i deres bolig, idet botilbuddet ikke ville kunne levere et minimumsniveau af service, som modsvarer Servicelovens bestemmelser, til det enkelte menneske med handicap.